

BLUŻNIERKA (1) *sb f*

A sg bluźniérkę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Kobieta, która bluźni [kogo]: Była iedná zacnie vrodzoná y bárzo piękna Pánná/ Chryštuśowá oblubienicá w Koryncie/ którą pogánie/ iáko bluznierkę Bogow ich/ do łędziego odnieśli *SkarŻyw* 445.

BZ